

Abstrakt

Tato práce se zabývá podáváním léčivých přípravků na základě přímé verbální a telefonické ordinace v nemocnicích.

Teoretická část práce proběhla metodou rozhovoru se zástupci poskytovatelů zdravotních služeb a metodou analýzy dokumentů. Na základě popisu a rozboru úprav verbálních ordinací v akreditačních standardech čtyř společností pro akreditaci ve zdravotnictví a vnitřních předpisech pěti nemocnic definují rizikové prvky verbálních ordinací a nastiňují návrhy úprav těchto oblastí pro zvýšení bezpečnosti těchto ordinací.

To, zda jsou verbální ordinace v nemocnicích postupem *lege artis*, se odvíjí především ze situace, při níž k této formě pokynu dochází, kompetencí zdravotnických pracovníků, kteří se ordinace účastní a od dodržení správného postupu při vlastní komunikaci včetně záznamu do zdravotnické dokumentace.

Přestože jsou verbální ordinace z komunikačního, forenzního, a především odborného hlediska rizikové, nebyla u nás jejich úpravě donedávna věnována větší pozornost. Existuje pouze jediný dokument, který představuje národní standard pro postup při verbálních ordinacích. České akreditační společnosti se stanovování postupů při verbálních ordinacích podle mého průzkumu samostatně nevěnují, a ani samotné nemocnice tento proces neupravují příliš detailně. Vzhledem ke vzrůstajícímu povědomí o rizikosti verbálních pokynů a stoupajícímu zájmu o problematiku však vývoj české, a zejména zahraniční situace naznačuje, že bude docházet jejich komplexnějším analýzám a úpravám. Díky tvorbě a používání bezpečnostních prvků bude moci docházet ke zvýšení bezpečnosti verbálních pokynů, a tím i celkové bezpečnosti poskytovaných zdravotních služeb.

Klíčová slova

lege artis, přímé verbální a telefonické ordinace, kvalita a bezpečí zdravotní péče, indikace po telefonu, zdravotnická dokumentace